

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΙΚΟΥ (Ιω. ε' 1-15)

29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2018

Το παράδειγμα του παραλύτου, που ακούσαμε στη σημερινή Ευαγγελική περικοπή, είναι πολύ διδακτικό. Τριάντα οκτώ χρόνια ήταν ασθενής και δεν μπορούσε να θεραπευθεί, αν και βρισκόταν κοντά στη θαυματουργή κολυμβήθρα. Και αυτό, γιατί δεν είχε άνθρωπο να τον βοηθήσει. Στην ερώτηση του Χριστού εάν θέλει να γίνει καλά, εκείνος απάντησε: « Κύριε, άνθρωπον ουκ έχω, ίνα όταν ταραχθή το ύδωρ βάλη με εις την κολυμβήθραν...». Είναι πολύ ενδεικτικό ότι στο μέρος εκείνο πηγαινοερχόταν κάθε μέρα πολύ πλήθος ανθρώπων. Κι όμως, μέσα στην πολυκοσμία, δεν βρισκόταν ένας μόνο άνθρωπος, για να βοηθήσει τον παράλυτο αυτό. Αφού, λοιπόν, δεν τον βοηθούσε κανένας άνθρωπος, τον βοήθησε ο Θεάνθρωπος. Με ένα λόγο τον εθεράπευσε, δείχνοντας την παντοδυναμία του και την ευσπλαχνία του προς τον κάθε δυστυχισμένο και εγκαταλειμμένο άνθρωπο.

Αυτή η παρατήρηση, πιστεύουμε, πως είναι αρκετά ελπιδοφόρος για τον σημερινό κουρασμένο άνθρωπο. Δεν πρέπει να περιμένουμε τη σωτηρία μας από τους ανθρώπους, αλλά από τον Θεάνθρωπο Χριστό. Αυτός είναι η ελπίδα μας, η σωτηρία μας, η δόξα μας. Ο άνθρωπος, από μόνος του, χωρίς Θεία χάρη είναι θηρίο τόσο τρομερό και άγριο, που ξεπερνά την αγριότητα των πιο αιμοβόρων θηρίων. Συμφεροντολόγος, εκμεταλλευτής, εγωιστής, σαρκολάτρης. Ενώ από τον θεάνθρωπο προέρχονται όλα τα αγαθά. Αυτός έγινε οδηγός, για να συναντήσουμε τον Πατέρα. Επειδή είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, γι' αυτό έδειξε σε μας την αγάπη του Πατέρα και μας ένωσε με Αυτόν. Διά του Θεανθρώπου ο άνθρωπος μετέχει στη ζωή της μακαρίας Αγίας Τριάδος. Χωρίς

τον Θεάνθρωπο δεν μπορούμε να μιλάμε για αγιασμό, για χαρά, για ειρήνη, για αγάπη, για αιωνιότητα, για Παράδεισο. Γιατί αυτός είναι τα πάντα. Ο Θεάνθρωπος καθαρίζει την ψυχή μας από τα φρικτά πάθη, διώχνει τον Σατανά, θανατώνει τον θάνατο και μας δίνει τη θεία χάρη.

Αν υπάρχουν άνθρωποι που μπορούν να μας βοηθήσουν, αυτοί είναι οι φίλοι του Θεανθρώπου, που με τη χάρη Του έγιναν και αυτοί κατά χάριν θεάνθρωποι. Είναι οι άγιοι του Θεού. Αυτοί που πέτυχαν τον σκοπό τους για τον οποίο πλάσθηκε ο άνθρωπος και έτσι έχουν μεγάλη παρησία στο Θεό. Όσοι βρίσκονται στην θριαμβεύουσα Εκκλησία, μας βοηθούν με τις ικεσίες τους στον φιλάνθρωπο Δεσπότη, τον Θεό. Και όσοι ακόμη ζουν, επειδή είναι «χαριτωμένοι», έχουν δηλαδή τη θεία χάρη, μας βοηθούν με τις προσευχές τους, την αγάπη τους, τις συμβουλές τους και με όλη τους την αγία ανατροφή. Αναπαύουν, ξεκουράζουν την αμαρτωλή μας ύπαρξη. Βγάζουν τους αμαρτωλούς λογισμούς που μας παραμορφώνουν και δείχνουν τη σωστή πορεία. Ξεχωρίζουν το κτιστό από το άκτιστο, τις ενέργειες του Θεού από τις ενέργειες του Σατανά και έτσι μας καθοδηγούν σωστά, δηλαδή με ασφάλεια. Αυτό το ένοιωσαν μόνον όσοι συνδέθηκαν με τέτοιους ευλογημένους ανθρώπους. Τέτοιους αγίους είχαμε μαζί μας τα τελευταία χρόνια. Τον άγιο Ιάκωβο Τσαλίκη, τον άγιο Πορφύριο, τον άγιο Παΐσιο.

Η ελπίδα μας, η σωτηρία μας, η δόξα μας είναι ο Θεάνθρωπος Χριστός. Με τις πρεσβείες των αγίων, των φίλων του Θεανθρώπου, μπορούμε κι εμείς να θεραπευθούμε από την παράλυσή μας. Κανένας άλλος δεν μπορεί να μας σώσει, ούτε να μας βοηθήσει. Ο χριστιανισμός στο θέμα αυτό είναι απόλυτος. Μόνον όσοι δέχονται αυτό το απόλυτο γίνονται τέλειοι.

Αλέξανδρος Ταπάκης